

Posudek na diplomovou magisterskou práci PřF UK 2009
Jiří Kučera: Středpleistocenní glaciální fauna lokality Stránská skála – jeskyně

Reakce savčích společenstev na podmínky kvartérního klimatického cyklu – střídání glaciálů a interglaciálů - patří setrvale mezi velmi aktuální témata historické biogeografie. Zevrubné zhodnocení dostupného fosilního záznamu týkajícího se této tematiky je nyní zvláště aktuální jako opěrný interpretační rámec pro diskusi výstupů molekulární fylogeografie. Jedním z centrálních témat tohoto okruhu je otázka působení glaciálních úseků na strukturu společenstev, zejména pak glaciálů starších než viselský či wuermský, o jejichž biotě jsou k dispozici informace jen velmi kusé. Není tak například vůbec jasné zda, v jakém rozsahu resp. od kdy se uplatňovaly dramatické přestavby jaké charakterisují glaciální fauny nejmladšího cyklu.

Posuzovaná práce (57 str. textu včetně 25 obr. a 4 str. seznamu literatury + obrazové a tabalární přílohy) je věnována právě této problematice. Diplomant zpracoval poměrně obsáhlý soubor kosterených resp. dentálních fragmentů nejasného stáří z lokality Stránská skála jeskyně a výsledky porovnal s poměry v serii mladopleistocenních glaciálních společenstev a s výběrem společenstev středopleistocenních. Využil zde řadu technik detailní biometrické i statistické analýzy. Přestože v první části výsledků konstatoval strukturní identitu zkoumaného společenstva a společenstev posledního glaciálu, podrobná biometrická analýza ukázala obraz diametrálně odlišný – fenotypové charakteristiky vůdčích forem společenstav odpovídají spíše poměrům v závěru staršího pleistocenu. Tento obraz, nezávisle konstатовaný u různých taxonů, poměrně velmi robustně povrzuje předpoklad značného stáří zkoumaného společenstva. Jak autor zdůrazňuje, jde patrně o stratigraficky nejstarší doklad glaciálního společenstva v Evropě.

Těmito závěry se posuzovaná práce stává dosti významným vědeckým sdělením a v této souvislosti třeba též zdůraznit, že je založena na poměrně velkém objemu pečlivé laboratorní práce a, že diplomant zvládl úspěšně i náročné techniky standardní biometrické analýzy. S jeho působením jsem co vedoucí práce spokojen, i když musím konstatovat, že závěrečnému zpracovávání výsledků mohlo být přece jen věnováno více času a pozornosti (včetně rozšíření aparatu hodnotících postupů). Časová tíseň při dokončování práce neovlivnila nicméně základní výstupy a přesvědčivost hlavních závěrů. V tomto smyslu pokládám diplomní působení jejího autora za úspěšné a práci doporučuji k obhajobě.

Prof.Dr. Ivan Horáček,
vedoucí práce